

Η συγγραφέας του βιβλίου μοιράζεται μαζί μας πτυχές της ζωής κάποιων ανθρώπων που ζουν στο ίδιο χωριό, κάτω από τον ίδιο ουρανό...

α) Ποια στοιχεία τους χωρίζουν και ποια τους ενώνουν;

β) Πιστεύεις ότι οι διαφορές ανάμεσα στους ανθρώπους μπορούν να ξεπεραστούν και πώς;

α) Είναι παραδεκτό πως υπάρχουν ποικίλες διαφορές ανάμεσα στους ανθρώπους με διαφορετική καταγωγή. Βεβαίως, το γεγονός αυτό δε σημαίνει πως το χάσμα μεταξύ τους είναι αγεφύρωτο. Η διαφορετικότητα πρέπει να γίνεται σεβαστή και αυτό είναι που κάνει τους ανθρώπους διαφορετικούς και ενδιαφέροντες.

Για πολλούς ανθρώπους, είναι πράγματι δύσκολο να ξεπεράσουν τις προκαταλήψεις και τα στερεότυπα της κοινωνίας τους και να αποδεχτούν τον διαφορετικό συνάνθρωπο ως ισότιμο. Ιδιαίτερα στις χώρες υποδοχής μεταναστών και προσφύγων, όπως η Ελλάδα, υπάρχουν πολλά φαινόμενα παραβατικότητας εκ μέρους αλλοεθνών, γεγονός που ως ένα σημείο δικαιολογεί την επιφυλακτικότητα των ντόπιων. Θα πρέπει, όμως, να αναλογιστούμε τις πραγματικές αιτίες που ωθούν κάποιους ανθρώπους σε αυτή την συμπεριφορά και να σκεφτούμε πως αυτοί οι άνθρωποι έφτασαν στη χώρα μας σπρωγμένοι από ανάγκη, ταξιδεύοντας με κίνδυνο της ζωής τους, ελπίζοντας σε ένα καλύτερο αύριο. Η σκληρή πραγματικότητα όμως, για την οποία ευθύνεται και η πολιτεία, οδηγεί πολλούς σε εγκληματικές δράσεις, καθώς πολλές φορές σπρώχνονται από το ένστικτο της αυτοσυντήρησης. Δε θα πρέπει να παραβλέπουμε πως η εχθρικότητα απέναντι στον διαφορετικό συνάνθρωπο οφείλεται στην έλλειψη παιδείας και καλλιέργειας, στους στενούς πνευματικούς ορίζοντες και στη μισαλλοδοξία που χαρακτηρίζει, δυστυχώς, πολλούς ανθρώπους. Χωρίς πραγματικά και ουσιαστικά επιχειρήματα, χωρίς προσωπικά βιώματα, συπεριφέρονται εχθρικά και απαξιωτικά στο διαφορετικό. Στο βιβλίο τα παιδιά απέδειξαν πως πράγματι πιο πολλά είναι αυτά που τους ενώνουν παρά αυτά που τους χωρίζουν.

β) Ζούμε όλοι κάτω από τον ίδιο ουρανό, έχουμε τα ίδια δικαιώματα στην ζωή, τη μόρφωση, την αξιοπρέπεια και την πρόοδο. Οι διαφορές μπορούν να ξεπεραστούν, όταν ξεπεράσουμε τον εγωισμό μας, όταν συνειδητοποιήσουμε πως δε ζούμε μόνοι μας αλλά έχουμε ανάγκη τον συνάνθρωπό μας και πως στη μεγάλη περιπέτεια που λέγεται ζωή, μπορούμε και εμείς να βρεθούμε σε μια ανάλογη θέση. Τότε θα καταλάβουμε, ίσως, πώς νιώθουν αυτοί οι άνθρωποι, πόση αξία έχει η ανθρώπινη ζωή και πόση δύναμη κρύβει ο καθένας μας μέσα του. Φυσικά, δεν ευχόμαστε σε κανέναν άνθρωπο να βρεθεί στο περιθώριο, αναγκασμένος σε φυγή, για να συνειδητοποιήσει το λάθος της ρατσιστικής αντιμετώπισης του ανθρώπου.

Η οικογένεια, το σχολείο και οι κοινωνικές μας συναναστροφές, αποτελούν φορείς ανθρωπιστικών ιδεών και τιμών επίδας για νεότερες γενιές, απαλλαγμένες από προκαταλήψεις και πνευματικές αγκυλώσεις, έχοντας πνεύμα παγκοσμιοποίησης και διάθεση για ειρηνική συνύπαρξη των λαών.

Φιτσώρου Στέβη, Γ1